

Sixten - ett liv med spår, kvinnor och sång

Sixten, eller SVCh Zelmaas Ben Bella, som det står i stamtavlan, föddes den 5 maj 1991 och han blev nästan 17 år. Han var en alldeles unik hund, precis som alla hundar är, men för mig var han förstås mer unik än någon annan. Det hade inte bara med hans speciella utseende att göra, utan hela hans sätt. Och från att ha varit en ganska vild ung man förvandlades han med åren till en klok äldre farbror, som var snäll mot såväl människor som andra hundar. Det lät också väldigt mycket om Sixten, han var helt enkelt en riktig sång- och dansman. Han älskade damer, och uppvaktade dem med en Zorbaliknande dans och sjöng dessutom gärna en sång därtill. Två fina valpkullar resulterade det i. Ett annat av hans stora intressen var spår, och han kom att bli en fantastiskt duktig spårhund med 33 förstapris och många vandringspriser. Och trots sitt korta hårlag lyckades han också få ett cert på utställning. Sixten fick lämna jordelivet den 28 februari 2008. Här kommer en liten bildkavalkad över hans liv.

Sixten är fem veckor, men redan finns den där speciella blicken.

När Sixten är tio veckor kommer en som vill köpa honom, men Sixten bestämmer att han vill stanna.

Fem månader och ett försök till uppställningsbild.

Bara Sixten kunde ha denna uppsyn.

Selma, Arja och Sixten var kärntrion i många år. De var något av den idealiska kombinationen. Så många roliga minnen det finns från dessa år. Här syns från vänster Sixten med mormor Selma (Knata) och mamma Arja i februari 1992.

Sixten som barnvakt. Selma har fått sin tredje kull och Sixten deltar med stor lust i skötseln av valparna. Här tillsammans med Darja (Loppan), som han några år senare kom att få en valpkull tillsammans med.

Visst var pälsen i kortaste laget, och visst sköt han upp ryggen. Men rasande stilig var han i alla fall i sin krafts dagar (här som fyraåring), och det resulterade faktiskt i ett cert på utställning.

Sixten var en hejare på kärlek. Den var inte alltid besvarad – ialla fall inte på det sättet. Som här med mormor Selma, som tillät honom att ligga tätt intill, men mer fick det aldrig bli – och det respekterade han.

Redan som ettåring fick han prova på det härliga med parning. Det var kusinen Megalit's Venus som var den lyckliga. Men ibland blev det som här ombytta roller. Fyra fina tikvalpar blev det dock, och sen fick han även tre valpar med Zelmaas Darja.

Jessie kom dock att bli den stora kärleken, och här visar Sixten prov sin säregna parningsdans, som kom att ge honom epitetet "den dansande greken" med tanke på den Zorbaliknande dans han utförde.

Sixten var till stor hjälp när det gällde att pricka in höglöpande tikar. Och in i det sista uppvaktade Sixten Jessie när hon höglöpte. Här är han 16 1/2 år.

Tevetittande var länge ett av Sixtens stora intressen. Faktum är att han kunde hålla intresset uppe under en hel långfilm. Men när det blev för läskigt tittade han gärna bort.

Sixten var en riktig badpojke. I yngre dagar kunde han kasta sig utför en klippa rakt ut i vattnet, och det kunde se rätt våghalsigt ut.

Först ut i vattnet, det var Sixtens stil. Kopplet på eftersom det annars fanns risk att han simmade efter änderna.

Som 15-åring blev Sixten omskriven i Hundsport sedan han tagit sitt 30:e första pris på spår. Det kom sedan att bli tre förstapris till, de två sista vid fyllda 16 år. Därmed är säkert Sixten unik i hundvärlden.

16-årsdagen firades på sedvanligt sätt med köttfärstärta, dekorerad med leverpastej. Alltid lika uppskattat.

Sista spåret fick Sixten gå i oktober 2007. Fastän blind vid det laget gick han lika säkert som alltid, om än i långsammare takt, och tyckte fortfarande att det var det roligaste som fanns.

Sixten – vi glömmer dig aldrig!